

# ПОВЕЧЕРІЕ

ЧА

Іако погна врагъ душъ мою, смирилъ єсть  
въ землю животъ мой. Посадилъ мѧ єсть  
въ тѣмныхъ, яко мертвыя вѣка:

И оуны во мнѣ душъ мой, во мнѣ сма-  
тесь сърдце мое.

Поманихъ дніј древиа, познайся во вѣхъ  
дѣлѣхъ твоихъ, въ твореніяхъ руко тво-  
ю познайся.

Возьмѣхъ ка тебѣ руку мою, душа моя  
яко земля безвѣднаа тебѣ.

Скорош оглыши мѧ гдѣ, исчезе душъ мой:  
не шврати лицо твоегѡ ѿ менѣ, и оупо-  
дѣлися изходашыя въ рѹз.

Слышани сotвори мнѣ заутра мѧть твою,  
яко на тѧ оуповашъ. Скажи мнѣ гдѣ,  
путь, въ ѿнъже пойду, яко ка тебѣ  
взахъ душъ мою.

Измѣя мѧ ѿ врагъ моихъ, гдѣ, ка тебѣ  
привѣтъгѹхъ.

Научи мѧ творити болю твою, яко ты